

РЕШЕНИЕ

№ 4589

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4437** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение № 20028424/01.02.2021 година, постановено по н.а.х.д.№7589/2020 година по описа на СРС,110 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №475281-F485851/06.11.2019 година, издадено от Началник отдел“ оперативни дейности“С. при ЦУ на НАП- [населено място], с което последният на основание чл.181,ал.1 от ЗДДС наложил на [фирма]- [населено място] имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение на 118,ал.1 от ЗДДС.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на съдебното решение. Твърди се, че СРС не е отговорил на нито един довод в жалбата и не е обсъдил нито едно възражение в жалбата. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново ,с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание, касаторът [фирма] [населено място] редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат С., редовно упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация-ЦУ на НАП- [населено място] редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Й., редовно упълномощена,

която оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Представителят на СГП-прокурор Д. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, Съображенията за това са следните:

От събраните доказателства е установено, че на 05.05.2019 година в 14:50 часа, инспектори по приходите в ГД „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП-гр.С. извършили проверка на място в търговски обект – „Магазин за подаръци“, находящ се в [населено място], бл.“ Л. шосе“, № 14 стопанисван от [фирма], като преди да се легитимират органите по приходите извършили контролна покупка - закупуване на един брой Картичка за рожден ден на стойност 2 лева, заплатени в брой с банкнота от 5 лева, плащането е прието от продавача в магазина, който върнал ресто от една монета с номинал от 2 лева и една монета с номинал от 1 лев, но не издал фискален бон за извършената продажба от наличното в обекта фискално устройство. Контролните органи се легитимирали, след което започнали проверката с отпечатване на Дневен финансов отчет №002272/05.05.2019 година, с посочен в същия час на издаване 14:04 часа. От отпечатания Дневен финансов отчет, проверяващите установили, че на датата на проверката в обекта – 05.05.2019 година извършената продажба при контролната покупка не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка, като изобщо не е имало регистрирани продажби в обекта и общият оборот за деня е в размер на 0.00 лева. Установено е още, че часовникът на фискалното устройство е с отклонение от астрономическото време - с един час назад. Продавачът в магазина изготвил опис на парите в касата, според който наличната сума била 41,43 лева и попълнил декларация, че работи на длъжност „продавач-консултант“ в обекта по трудово правоотношение с търговеца.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка №0417264/05.05.2019 година, предявен и връчен срещу подпис на продавача в обекта и управителя на едноличния търговец. За констатираното нарушение на чл.118, ал.1, във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС срещу касатора е съставен АУАН, а въз основа на него е издадено и Наказателното постановление, с което е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и му е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора ,че СРС не е обсъдил нито едно възражение в жалбата, защото СРС е отговорил на всеки един довод в жалбата, като е приел, че е неоснователно твърдението за неспазен 6-месечен срок за издаване на НП, а напротив- той е спазен, като АУАН е съставен на 10.05.2019 година, а издаденото въз основа НП – на 06.11.2019 г., т.е. преди изтичането на предвидения в императивната разпоредба на чл.34, ал.3 от ЗАНН давностен срок и е приел, че АУАН и НП са издадени именно на отразените в тях дати, който афкат се потвърждава от Справката от информационната система на

НАП – „Регистър Актове.“ и е приел, че по делото липсват доказателства, които да внасят някакви съмнения в достоверността на данните, съдържащи се в справка. На извод за недостоверност не води и фактът, че в същата не са посочени колко други НП са издадени на посочената дата, тъй като няма данни в регистъра за издадени такива против други търговци на посочените дати, освен за издадените против санкционирания търговец.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на съдебното гласни, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.118,ал.1 от ЗДДС. Съгласно [чл. 118, ал. 3 от ЗДДС](#) фискалната касова бележка е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта, издаден от въведено в експлоатация фискално устройство, от одобрен тип, в случая-електронен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП). Издаването на такава фискална бележка е задължение на всяко лице, извършващо продажби на стоки или услуги в търговски обект по аргумент от чл. 25, ал. 1, т. 1 вр.с чл. 3, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. От своя страна, в чл.7 от Наредбата е въведено задължение [javascript:y1\(\)](#) за лицата по [чл. 3](#) да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта. Не се допуска извършване на продажба на стоки и услуги от лицата по [чл. 3](#) без функциониращи ФУ/ИАСУТД, освен в случаите, посочени в тази наредба. В чл.26 от Наредбата са визираны реквизитите на касовата бележка .

Редът за отчитане и регистриране на продажбите в търговските обекти е регламентиран в НАРЕДБА № Н-18 ОТ 13 ДЕКЕМВРИ 2006 Г. ЗА РЕГИСТРИРАНЕ И ОТЧИТАНЕ НА ПРОДАЖБИ В ТЪРГОВСКИТЕ ОБЕКТИ ЧРЕЗ ФИСКАЛНИ УСТРОЙСТВА. В чл.3 от същата изрично е посочено,че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби на стоки или услуги в или в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, освен когато плащането се извършва чрез кредитен превод, директен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик. В чл.7 от Наредбата е доуточнено, че лицата по чл. 3 са длъжни да монтират,въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта. Не се допуска извършване на продажба на стоки и услуги от лицата по чл. 3 без функциониращи ФУ/ИАСУТД, освен в случаите, посочени в тази наредба. Не се допуска работа с ФУ/ИАСУТД от лицата по чл. 3 без изградена дистанционна връзка с НАП, освен в случаите, посочени в тази наредба.Легално определение на понятието фискално устройство е дадено в параграф 1,т.40 от ДР на ЗДДС,според която. "[Фискално устройство](#)" е устройство за регистриране и отчитане продажби на стоки или услуги чрез издаване на фискални касови бележки и за съхраняване на данни за регистрираните обороти във фискална памет. Видовете фискални устройства са-електронните касови апарати с фискална памет (ЕКАФП),) фискалните принтери (ФПр), електронните системи с фискална памет (ЕСФП) за отчитане на оборотите от продажби на течни горива чрез одобрени по смисъла на [Закона за измерванията](#) средства за измерване на разход, фискалните устройства, вградени в автомати на самообслужване (ФУВАС).

От приложното поле на Наредбата са изключени лицата, които осъществяват дейностите, визирани в чл.4 от Наредбата/а доказателства, че търговецът попада в изключенията/ по делото не се съдържат. В чл.25 от Наредбата е посочено, че независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата- по [чл. 3, ал. 1](#) - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по [чл. 3, ал. 1](#); по [чл. 3, ал. 2](#) - за всяко плащане, включително за платените чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по [чл. 3, ал. 1](#). Съгласно чл.25, ал.3 от Наредбата, фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по [чл. 3](#) са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. При продажби по [чл. 3, ал. 8](#) фискалната касова бележка се визуализира на контролния дисплей на ФУВАС.

Данни от всяка фискална касова бележка се предават автоматично от ФУ/ИАСУТД по дистанционната връзка към НАП съгласно [приложение № 17](#). В чл. 26, ал.1 от Наредбата са визирани реквизитите на касовата бележка, фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образца съгласно [приложение № 1](#) и да съдържа задължително следните реквизити- наименование и адрес за кореспонденция на лицето по [чл. 3](#), наименование и адрес на търговския обект, а когато не е налице стационарен обект - текст "БЕЗ СТАЦИОНАРЕН ОБЕКТ", пореден номер на касовата бележка, идентификационен номер по [чл. 84 ДОПК](#) на лицето по [чл. 3](#), идентификационен номер по [ЗДДС](#) за регистрираните по [ЗДДС](#) лица, име или номер на касиера, наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги, обща сума за плащане и начин/и на плащане, дата и час на издаване, графично фискално лого съгласно [приложение № 18](#) и текст "ФИСКАЛЕН Б.", индивидуални номера на ФУ и фискалната памет, номер касово място за лицата по [чл. 6](#), работещи с контролна лента на електронен носител (КЛЕН), номер на обекта при ЕСФП, контролно число на документа, номер и дата на фактура при плащане по доставка с непрекъснато изпълнение, за която има издадена фактура, двумерен баркод (QR код), с изключение на фискална касова бележка, която се издава и визуализира само на дисплей на ФУВАС, без да се издава хартиен документ, уникален номер на продажбата съгласно [приложение № 29](#), когато се използва софтуер за управление на продажбите. Легално определение на понятието "търговски обект" е дадено в параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС, според която. "[Търговски обект](#)" е всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни), да е част от притежаван недвижим имот (например: гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби

Правилен е изводът на СРС, че от доказателствата по делото е безспорно установено извършването на нарушението, визирано в нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС, задължаваща всяко регистрирано и нерегистрирано по ЗДДС лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговския обект, чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или

чрез издаване на касова бележка от интегралната автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Конкретният случай касае първата първата възможност – издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ от фискално устройство, надлежно регистрирано в НАП. За да възникне задължение за издаване на фискална касова бележка е необходимо да са осъществени кумулативно следните предпоставки: да е налице извършена продажба на стоки или доставка на услуги, да е извършено плащане и в тази връзка да не е издадена касова бележка от ФУ. В случая са налице доказателства по делото относно наличието и на трите посочени предпоставки.- касторът е бил данъчно задължено лице да отчита и регистрира извършените от него продажби в търговски обект, в който е имало регистрирано и монтирано Фискално устройство. От доказателствата по делото е установено, че на 19.05.2019 година при извършената проверка в стопансвания обект от касатора при извършена контролна покупка на 1 брой картичка на стойност 2 лева, заплатена от проверяващите и приета от продавача в обекта, за която покупка не е издаден касов бон от наличното и работещо фискално устройство.Описаното нарушение в АУАН и НП е правилно квалифицирано, като такова по чл.118, ал.1, във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС, което следва и от приложената санкционна разпоредба на чл.185, ал.1 от ЗДДС. Последната съдържа едновременно и санкция и състав на административно нарушение, тъй като предвижда санкцията да се налага на юридически лица и еднолични търговци, които не издадат документ по чл.118, ал.1 от ЗДДС. Събраните по делото доказателства сочат, че именно в това се е изразило поведението на санкционираното лице, констатирано в хода на проверката в обекта от контролните органи. То е описано достатъчно ясно и недвусмислено в АУАН и НП, и по начин, който не е ограничил правото на защита на санкционираното лице да разбере какво точно нарушение, кога и къде го е извършило. Касаторът не ангажира доказателства, които да опровергават установената по делото фактическа обстановка.

Правилен е и изводът на СРС, че нарушението не представлява маловажен случай, той като ниската стойност на продажбата – 2 лева, не може да обуслови маловажност на случая, макар и нарушението да е извършено за първи път и тези обстоятелства правилно са били взети предвид при определяне на санкцията към предвидения в закона минимум. Извършеното нарушение засяга утвърдения ред за данъчна дисциплина. Спазването на този ред от една страна осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажби и тяхната регистрация, както и последващата възможност за проследяване на реализираните обороти, и друга страна – гарантира правото на всеки клиент за извършената от него покупка и заплащане на цена, да получи съответен документ от фискалното устройство, т.е. засегнати са съществено правата на потребителите. Фактът на констатирани и други нарушения при извършената проверка, може да обоснове извод, че неспазването на утвърдения ред за данъчна дисциплина от дружеството не е инцидентен случай само по повод на извършената проверка, а очевидно начин на организация на търговската дейност на касатора, което от своя страна не разкрива по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, в сравнение с обикновените случаи на деяния от същия вид.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения по чл.185,ал.1 от ЗДДС размер- имуществена санкция в размер на 500 лева/ предвид обстоятелството, че нарушението е довело до неотразяване на приходи. Така определената санкция е справедлива и съответна и ще допринесе за

постигане целите на наказанието, взирани в чл.12 от ЗАНН. Нарушението е формално и законът не поставя изискване да са настъпили вредни последици от нарушението. Наред с това, наказанието не е и явно несправедливо и съответства на извършеното нарушение. Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63, ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите, с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата 19.02.2021 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взела участие юрисконсулт Й., делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщаната норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за

разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноси, а не в по-късен момент. Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна/безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Угласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността, като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК. Наред с това измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от него "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 20028424/01.02.2021 година, постановено по н.а.х.д.№7589/2020 година по описа на СРС,110 състав.

ОСЪЖДА [фирма] ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ЦЕНТАРЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА НАП- ГР. С. СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.